

Zastavení exekuce, konkurs

Účelem rozvrhového usnesení vydaného podle § 30 ZKV je určení, které pohledávky a v jakém rozsahu budou z výtěžku konkursu uspokojeny, a základním předpokladem jeho vydání je pravomocné usnesení o schválení konečné zprávy. Usnesením o schválení konečné zprávy je v konkursním řízení s konečnou platností přezkoumán postup správce konkursní podstaty při zpeněžování konkursní podstaty a při vynakládání prostředků z konkursní podstaty a je schválena výše odměny a hotových výdajů správce konkursní podstaty. Právní mocí usnesení o schválení konečné zprávy je s konečnou platností také vyřešeno, jaká částka z konkursní podstaty je k dispozici pro uspokojení pohledávek konkursních věřitelů. Rozvrhovým usnesením je tak fakticky vymezen okruh konkurzních věřitelů. Byl-li v rozvrhovém usnesení jako věřitel uveden subjekt, o jehož vstupu do řízení nebylo doposud ve smyslu § 107a o.s.ř. rozhodnuto, ač tak mělo být učiněno, dojde tak ke zhojení vady řízení spočívající v opomenutí soudu rozhodnout o takovém návrhu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 4708/2016, ze dne 29.3.2017)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné CASPER UNION s. r. o., se sídlem v P., zastoupené Mgr. S.B., advokátkou se sídlem v B., proti povinnému Ing. A. P., CSc., zastoupenému JUDr. M.A., advokátem se sídlem v P., pro 1 431 631, 80 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu Plzeň-sever pod sp. zn. 9 Nc 2413/2009, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 5. 2016, č. j. 13 Co 407/2013-271, tak, že usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 5. 2016, č. j. 13 Co 407/2013-271, se ruší a věc se vrací krajskému soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Okresní soud Plzeň-sever usnesením ze dne 2. 12. 2009, č. j. 9 Nc 2413/2009-8, nařídil exekuci na majetek povinného podle usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2009, č. j. 20 K 65/99-451, o zrušení konkurzu na majetek povinného po splnění rozvrhového usnesení, a podle výpisu ze seznamu přihlášených pohledávek v konkurzním řízení vedeném Krajským soudem v Plzni, č. j. 20 K 65/99-470 (kde je uvedeno č. věřitele 64, výše pohledávky 2 197 762,80 Kč), k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 1 431 631,80 Kč, vzniklé nesplacením úvěru poskytnutého povinnému úvěrovými smlouvami uzavřenými s právní předchůdkyní oprávněné (Českou spořitelnou a. s.), k uspokojení nákladů účelně vynaložených oprávněnou k vymáhání nároku v exekuci a k úhradě nákladů soudního exekutora JUDr. J.P., Ph. D., Exekutorský úřad Praha 6, jenž byl provedením exekuce pověřen.

Okresní soud Plzeň-sever usnesením ze dne 26. 11. 2010, č. j. 9 Nc 2413/2009-59, zamítl návrh povinného na zastavení exekuce. Uzavřel, že exekuce byla nařízena nikoli na základě rozhodčího nálezu č. j. ARV/5/2/97 ze dne 18. 9. 1997, ale na základě usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2009, č. j. 20 K 65/99-451, a výpisu ze seznamu přihlášených pohledávek ze dne 5. 10. 2009, č. j. 20 K 65/99-470 (viz č. l. 46, 47 spisu). Protože návrh na nařízení exekuce byl podán 2. 11. 2009, neuplynula dosud desetiletá promlčecí lhůta podle § 110 odst. 1 občanského zákoníku. Odvolací soud usnesením ze dne 19. 5. 2011, č. j. 13 Co 44/2011-88, rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil s tím, že otázku promlčení posoudil podle § 405 odst. 1 a 2 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „obch. zák.“), přitom vzal za rozhodné, že konkurz na majetek povinného byl pravomocně zrušen 26. 8. 2009.

K dovolání povinného Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 16. 8. 2012, č. j. 20 Cdo 657/2012-119, rozhodnutí obou soudů nižších stupňů zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu Plzeň-sever k dalšímu řízení. Považoval za nesprávné, že odvolací soud na danou věc aplikoval § 405 odst. 1 a 2 obč. zák. a dále § 312 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), dále jen „IZ“, a nikoli zákon č. [328/1991](#) Sb., o konkurzu a vyrovnání, dále jen „ZKV“. Zdůraznil rovněž, že jediné ustanovení, v němž obchodní zákoník upravuje promlčení ve vztahu k výkonu rozhodnutí, je ustanovení § 408 odst. 1 a 2. To má kogentní povahu a vyplývá z něj, že promlčecí doba skončí bez ohledu na ustanovení tohoto zákona nejpozději po uplynutí deseti let ode dne, kdy počala poprvé běžet, a v určitých případech v desetileté lhůtě prodloužené o další tři měsíce ode dne, kdy mohl být výkon tohoto rozhodnutí (exekuce) zahájen.

Soud prvního stupně, vázán názorem dovolacího soudu, návrh povinného na zastavení exekuce usnesením ze dne 7. 1. 2013, č. j. 9 Nc 2413/2009-139, (opět) zamítl. Shrnutí, že povinnému byla rozhodčím nálezem rozhodce JUDr. V.K. ze dne 18. 9. 1997, sp. zn. ARV/5/2/97, vykonatelným 23. 9. 1997, uložena povinnost zaplatit právní předchůdkyni oprávněné 1 431 631,80 Kč s příslušenstvím. Právní předchůdkyně oprávněné přihlásila tuto pohledávku ve výši 2 197 762,80 Kč (viz výpis ze seznamu přihlášených pohledávek ze dne 5. 10. 2009, č. j. 20 K 65/99-470, založený na č. l. 46 spisu) do konkurzu prohlášeného na majetek povinného dne 10. 4. 2001, pohledávka byla v konkurzu zjištěna a částečně uhrazena. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2009, č. j. 20 K 64/99-451, byl konkurz dle § 44 odst. 1 písm. b), odst. 4, 5 ZKV zrušen po splnění rozvrhového usnesení, usnesení nabylo právní moci 26. 8. 2009 a oprávněný podal návrh na nařízení exekuce podle výpisu ze seznamu přihlášených pohledávek pro dosud nesplacenou část pohledávky dne 2. 11. 2009, tzn. ve lhůtě do 3 měsíců od nabytí právní moci usnesení o zrušení konkurzu. K promlčení pohledávky proto nemohlo dojít.

Krajský soud usnesením ze dne 15. 4. 2014, č. j. 13 Co 407/2013-185, rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil poté, co se ztotožnil s jeho skutkovými i právními závěry. Vzhledem k námitce nesprávného vyznačení právní moci na rozhodnutí o zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení zopakoval důkaz tímto usnesením o zrušení konkurzu, jež podle vyznačené doložky nabylo právní moci ke dni 26. 8. 2009, dále doplnil dokazování konstatováním obsahu části konkurzního spisu, týkající se doručování uvedeného usnesení, přitom zjistil, že toto usnesení bylo Ing. Š. doručeno 17. 8. 2009 do vlastních rukou a L. K. náhradním způsobem v tomtéž měsíci. Soud neučinil žádná zjištění nasvědčující tomu, že by právní moc nastala k dřívějšímu datu, a pouze poukázal na to, že se ve svém dřívějším rozhodnutí dopustil zmatečnosti, neboť v této souvislosti uvedl datum 28. 6. 2009 a rovněž 26. 8. 2009.

Nejvyšší soud usnesením ze dne 23. 6. 2015, č. j. 26 Cdo 3488/2014-209, usnesení Krajského soudu v Plzni zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Uvedl, že odvolací soud se nezabýval námitkou povinného, že konkurzní soud nerozhodl o návrhu věřitele č. 29 - Česká spořitelna a. s. ze dne 18. 11. 2003 na změnu účastníka v důsledku postoupení pohledávky (a tedy, že věřitel se nikdy nestal účastníkem konkurzního řízení, protože seznam přihlášených pohledávek není způsobitelným titulem pro výkon rozhodnutí) a současně se nezabýval námitkou nesouladu výpisu ze seznamu přihlášených pohledávek se seznamem samotným.

Krajský soud napadeným rozhodnutím usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že exekuci nařízenou usnesením okresního soudu ze dne 2. 12. 2009, č. j. 9 Nc 2413/2009-8, zastavil, oprávněné uložil zaplatit povinnému náklady exekuce před soudy všech stupňů ve výši 70 954,40 Kč a dále zaplatit soudnímu exekutorovi JUDr. J.P., Ph.D., náklady exekuce ve výši 25 858 Kč. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedl, že v průběhu exekučního řízení došlo opakovaně v souvislosti s postoupením pohledávky ke změně v osobě oprávněného. Původním věřitelem v konkurzním řízení vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 20 K 65/99 byla Česká spořitelna, a. s., která svoji

pohledávku přihlásila a v rámci konkurzního řízení byla částečně uspokojena. Dne 28. 7. 2003 byla mezi Českou spořitelnou a. s. a původní oprávněnou CORSAIR (Luxembourg) uzavřena smlouva o postoupení pohledávky č. BBL03PO548 podle § 524 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále též jen „obč. zák.“. Dopisem ze dne 10. 11. 2003, doručeným soudu dne 18. 11. 2003, Česká spořitelna oznámila, že došlo k postoupení pohledávky, a současně učinila návrh na změnu účastníka řízení podle § 107a zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též jen „o. s. ř.“. Konkurzní soud České spořitelně pouze sdělil, že na základě jí zasláné smlouvy o postoupení části pohledávky provedl změnu u věřitele č. 29 v konkurzním řízení a novému věřiteli – společnosti CORSAIR (Luxembourg) No 11 S.A. bylo přiděleno číslo 64 a zapsána mu pohledávka ve výši 2 197 762,80 Kč a České spořitelně zůstala pohledávka ve výši 22 170 Kč. Má-li dojít k postoupení pohledávky v konkurzním řízení, je k podání návrhu podle § 107a o. s. ř. legitimován dosavadní konkurzní věřitel (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2003, sp. zn. 29 Odo 708/2002), s novým věřitelem namísto původního konkurzního věřitele soud jedná ode dne, kdy nabude právní moci usnesení, jímž soud v konkurzním řízení ve smyslu § 107a o. s. ř. ve spojení s § 66a odst. 1 ZKV připustil, aby se osoba, které konkurzní věřitel postoupil pohledávku uplatněnou v konkurzním řízení, stala účastníkem řízení (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 5. 2006, sp. zn. 29 Odo 1357/2004). Takové rozhodnutí v rámci konkurzního řízení vydáno nebylo. Oprávněný CORSAIR (Luxembourg) No 11 S. A. a po něm další subjekty, na něž byla pohledávka postoupena, se tak nemohly stát účastníky exekučního řízení.

Usnesení odvolacího soudu napadla oprávněná dovoláním, v němž soudu vytýká nesprávné právní posouzení věci. Zásadně nesouhlasí s tím, že seznam přihlášených pohledávek není způsobilým exekučním titulem svědčícím ve prospěch CORSAIR (Luxembourg) No 11 S.A., nebylo-li konkurzním soudem rozhodnuto o návrhu původní oprávněné Česká spořitelna, a. s. na vstup nové oprávněné CORSAIR (Luxembourg) No 11 S.A. do řízení. Otázku „zásadního právního významu“ ve smyslu § 237 o. s. ř. dovolatelka spatřuje v tom, zda „pokud jsou do seznamu přihlášených pohledávek provedeny zásahy v podobě úprav a oprav, zejména těch, ke kterým pro jejich nesprávnost nelze přihlížet, jedná se o vadu exekučního titulu anebo je exekučním titulem seznam přihlášených pohledávek ve znění před úpravami a opravami, ke kterým nelze přihlížet?“ Podle dovolatelky seznam přihlášek je upraven v § 57 ZKV, ze žádného ustanovení ZKV neplyne, jakým způsobem jsou v seznamu přihlášených pohledávek zapisovány změny v osobě věřitele, tj. převody či přechody pohledávek přihlášených do konkurzu či který seznam přihlášených pohledávek je exekučním titulem. Nesprávnost rozhodnutí odvolacího soudu spočívá i ve výrocích o nákladech řízení. Odvolací soud postupoval podle vyhlášky č. [177/1996](#) Sb., ačkoliv tento předpis nelze aplikovat automaticky. V době, kdy oprávněná čelila návrhu na zastavení exekuce, platila vyhláška č. [484/2000](#) Sb., podle níž by v případě neúspěchu oprávněná hradila povinnému náklady ve výši 4000 Kč, stanovené bez ohledu na počet úkonů zástupce za každý stupeň řízení. Stanovená výše nákladů je v rozporu s principem legitimního očekávání. Dovolatelka navrhla, aby dovolací soud zrušil usnesení odvolacího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 (srovnej část první, čl. II, bod 7. zákona č. [404/2012](#) Sb. a část první, čl. II, bod 2. zákona č. [293/2013](#) Sb.), dále jen „o. s. ř.“.

Dovolání je přípustné, neboť dovolací soud se dosud nezabýval otázkou, zda k vymáhání pohledávky v exekučním řízení je aktivně legitimován postupník, je-li exekučním titulem výpis ze seznamu přihlášek, přihlášku pohledávky v insolvenčním řízení podal věřitel původní (postupitel), avšak konkurzní soud o návrhu na postup podle § 107a o. s. ř. nerozhodl.

Podle ustanovení § 242 odst. 3 věty druhé o. s. ř. je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným

vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Takové vady se však z obsahu spisu nepodávají.

Nesprávné právní posouzení věci může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určenou nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 20 odst. 1 ZKV konkurzní věřitelé přihlásí své pohledávky, a to ve lhůtě stanovené v usnesení o prohlášení konkurzu, i když se o nich vede soudní řízení nebo se provádí výkon rozhodnutí. Současně uvedou, zda uplatňují oddělené uspokojení (§ 28), jakož i jiné důvody pro přednostní pořadí při rozvrhu.

Podle § 57 odst. 1 ZKV správce zapíše přihlášky do seznamu v tom pořadí, v jakém došly soudu, a to odděleně přihlášky přednostních pohledávek od ostatních. Přihlášené pohledávky přezkoumá podle obchodních knih a jiných písemností. Soud si vyžádá vyjádření dlužníka, zda jednotlivé pohledávky uznává. Popírá-li dlužník pohledávku, musí pro to uvést důvody. Nevyjádří-li se dlužník ve lhůtě dané správcem, platí, že pohledávku uznává; uznání pohledávky platí i v případě, že bude do tří let prohlášen konkurz na dlužníkův majetek.

Podle § 66a odst. 1 ZKV pro konkurz a vyrovnání se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 107a odst. 1 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2013 má-li žalobce za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, může dříve, než soud o věci rozhodne, navrhnout, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo dosavadního účastníka; to neplatí v případech uvedených v § 107.

Podle § 107a odst. 2 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2013 soud návrhu usnesením vyhoví, jestliže se prokáže, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost uvedená v odstavci 1, a jestliže s tím souhlasí ten, kdo má vstoupit na místo žalobce; souhlas žalovaného nebo toho, kdo má vstoupit na jeho místo, se nevyžaduje. Právní účinky spojené s podáním žaloby zůstávají zachovány.

Nejvyšší soud již v usnesení ze dne 4. 9. 2003, sp. zn. 29 Odo 708/2002, uveřejněném pod číslem 37/2007 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (na které již odkázal odvolací soud), uvedl, že i pro konkurzní řízení platí přiměřeně ustanovení § 107a o. s. ř.; zákon o konkurzu a vyrovnání totiž samostatně problematiku procesního nástupnictví v průběhu konkurzního řízení neupravuje (shodný závěr formuloval v usnesení ze dne 5. 11. 2002, sp. zn. II. ÚS 179/01 i Ústavní soud). Dále uvedl, že předmětem řízení o návrhu ve smyslu § 107a o. s. ř. není posouzení, zda tvrzené právo (povinnost), jež mělo být převedeno nebo mělo přejít na jiného, dosavadnímu účastníku svědčí či nikoliv, neboť takové posouzení se týká již posouzení věci samé (v první fázi konkurzního řízení je soud činí v rozhodnutí o návrhu na prohlášení konkurzu). Podstatné je, aby bylo prokázáno, že nastala právní skutečnost, se kterou právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení (§ 107a odst. 1 o. s. ř.).

V souzené věci je exekučním titulem výpis ze seznamu přihlášek ze dne 5. 10. 2009, č. j. 20 K 65/99-470, kde je u věřitele č. 64 uvedena výše pohledávky 2 197 762,80 Kč.

Z obsahu konkurzního spisu vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 20 K 65/99 vyplývá, že na majetek dlužníka Ing. A. P., CSc., byl usnesením tohoto soudu ze dne 10. 4. 2001, č. j. 20 K 65/99-36, prohlášen konkurz. Česká spořitelna a. s. přihlásila svoji pohledávku ve výši 2 219 932,80

Kč do konkurzu. Následně postupnými smlouvami ze dne 28. 7. 2003 a 18. 7. 2003 převedla své pohledávky za povinným na společnost CORSAIR (Luxembourg), sama si ponechala pohledávka ve výši 22 170 Kč. Postoupení pohledávek oznámila dopisem ze dne 10. 11. 2003, doručeným dne 18. 11. 2003 Krajskému soudu v Plzni, a podala návrh na změnu účastníka řízení podle § 107a o. s. ř. s tím, že postupník se vstupem do řízení projevil souhlas. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 18. 6. 2008, č. j. 20 K 65/99-377, udělil správci souhlas k vyplacení částky 690 533 Kč společnosti CORSAIR (Luxembourg) N° 11, S. A., se sídlem v Lucembursku jako oddělenému věřiteli a dále České spořitelně, a. s. ve výši 6 966 Kč. Usnesením ze dne 15. 1. 2009, č. j. 20 K 65/99-428, Krajský soud v Plzni schválil konečnou zprávu o zpeněžení konkurzní podstaty a o vyúčtování odměny a výdajů správce ve znění z 10. 11. 2008, podle které činily veškeré příjmy v konkurzu 4 117 534,24 Kč, v průběhu konkurzu byly uspokojeny nároky oddělených věřitelů částkou 1 412 340 Kč, uspokojeny byly pohledávky za podstatou a pracovní nároky včetně zálohy 150 000 Kč na odměnu správce v celkové výši 791 240,50 Kč (výrok I.). Rozvrhovým usnesením ze dne 2. 4. 2009, č. j. 20 K 65/99-438, krajský soud rozhodl, že v rozvrhu se ze zůstatku výtěžku zpeněžení konkurzní podstaty 1 212 234,74 uspokojují mimo jiné pohledávky II. třídy v rozsahu 5,0156983 % takto: - mimo jiné společnost CORSAIR ve výši 75 598 Kč. Následně usnesením ze dne 8. 6. 2009, č. j. 20 K 65/99-451, bylo rozhodnuto, že se konkurz na majetek Ing. A. P., CSc., zrušuje (výrok I.).

Účelem rozvrhového usnesení vydaného podle § 30 ZKV je určení, které pohledávky a v jakém rozsahu budou z výtěžku konkursu uspokojeny, a základním předpokladem jeho vydání je pravomocné usnesení o schválení konečné zprávy. Usnesením o schválení konečné zprávy je v konkursním řízení s konečnou platností přezkoumán postup správce konkursní podstaty při zpeněžování konkursní podstaty a při vynakládání prostředků z konkursní podstaty a je schválena výše odměny a hotových výdajů správce konkursní podstaty. Právní mocí usnesení o schválení konečné zprávy je s konečnou platností také vyřešeno, jaká částka z konkursní podstaty je k dispozici pro uspokojení pohledávek konkursních věřitelů (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2008, sp. zn. 29 Cdo 1750/2008).

Rozvrhovým usnesením je tak fakticky vymezen okruh konkurzních věřitelů. Byla-li v rozvrhovém usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 4. 2009, č. j. 20 K 65/99-438, jako konkurzní věřitelka označena společnost CORSAIR No°11 S.A., došlo tím současně i ke zhojení vady řízení spočívající v opomenutí krajského soudu rozhodnout o návrhu původní věřitelky České spořitelny a.s. podle § 107a o. s. ř. o vstupu společnosti CORSAIR No°11 S.A. do řízení.

Nadto je vhodné uvést, že z konkurzního spisu vyplývá i to, že Česká spořitelna a. s. přihlásila do insolvenčního řízení pohledávku ve výši 2 219 932,80 Kč (č. l. 70). Z té měla postoupit na společnost CORSAIR No° 11 pohledávku ve výši 2 197 762,80 Kč (tj. částku uvedenou ve výpisu ze seznamu přihlášek). Z této částky bylo společnosti vyplaceno nejdříve 690 533 Kč a poté 75 598 Kč. Společnost poté podala návrh na vymáhání částky 1 431 631,80 Kč (2197762,80 - 690 533 - 75 598). Vymáhaná částka tak zcela odpovídá výši postoupené pohledávky.

Protože odvolací soud dospěl při řešení predestřené otázky k jinému závěru, Nejvyšší soud postupoval podle § 243e odst. 1, odst. 2 o. s. ř., napadené usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, aniž se zabýval námitkami dovolatelky směřujícími proti výroku o nákladech řízení.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)